

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Martiny Kasíkové a soudců JUDr. Evy Kratzerové a JUDr. Václava Nekoly ve věci exekuce

oprávněné: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČO 41197518**
sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3

proti
povinné: **L. N.**, narozená
bytem
zastoupena advokátem Mgr. et Mgr. Martinem Langpaulem
sídlem Francouzská 299 /98, 101 00 Praha - Vršovice

o návrhu povinné na zastavení exekuce ze dne 7. 3. 2023

o odvolání povinné proti usnesení soudního exekutora JUDr. Zdeňka Zítky, Exekutorský úřad Plzeň – město, ze dne 14. 3. 2023, č. j. 108 EX 09962/14-171

takto:

Usnesení soudního exekutora se mění tak, že se zamítá návrh povinné ze dne 7. 3. 2023 na zastavení exekuce vedené soudním exekutorem JUDr. Zdeňkem Zítkou, Exekutorský úřad Plzeň – město, pod sp. zn. 108 EX 09962/14 v části, kde se domáhá zastavení exekuce podle § 55 odst. 7 a násl. zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád).

Odůvodnění:

1. Soudní exekutor JUDr. Zdeněk Zítka, Exekutorský úřad Plzeň – město, (dále jen „soudní exekutor“) usnesením ze dne 14. 3. 2023, č. j. 108 EX 09962/14-171 zamítl návrh povinné ze dne 7. 3. 2023 na zastavení exekuce.
2. Soudní exekutor odůvodnil své rozhodnutí tím, že povinná nesplňuje podmínky pro zastavení exekuce dle ustanovení § 55 odst. 7 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen „exekuční řád“), a to z důvodu, že nebyly splněny podmínky pro zastavení exekuce u obou sloučených řízení, neboť v daném případě později zahájená exekuce, která je vedena na základě pověření Okresního soudu v Mělníku ze dne 15. 9. 2022, č. j. 18 EXE 1662/2022-10, zatím nesplňuje podmínku vedení exekuce po dobu 6 let. Vzhledem ke skutečnosti, že v daném případě zákon neupravuje rozdílný postup u jednotlivých dílčích řízení sloučených do jednoho, má soudní exekutor za to, že podmínky pro zastavení musí splňovat exekuce jako celek, neboť exekuce vedená dle pověření Okresního soudu v Mělníku ze dne 23. 10. 2014, č. j. 16 EXE 6527/2014-11 a exekuce vedená dle pověření Okresního soudu v Mělníku ze dne 15. 9. 2022, č. j. 18 EXE 1662/2022-10 byly ze zákona sloučené do společného řízení, které je soudním exekutorem vedeno pod sp. zn. 108 EX 09962/14, a to v souladu s § 37 odst. 5 exekučního řádu. Povinná dne 7. 3. 2023 podala rovněž návrh na zastavení exekuce z důvodu nemajetnosti dle ust. § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), ve kterém uvedla, že průběh výkonu rozhodnutí ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů. Tento návrh byl soudním exekutorem postoupen k vyjádření oprávněné. Nevyjádřila-li oprávněná s návrhem souhlas, bude předložen k rozhodnutí exekučnímu soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková

3. Proti tomuto usnesení podala včas odvolání povinná s tím, že soudní exekutor nebyl oprávněn návrh povinné na zastavení exekuce sám usnesením zamítnout. Soudní exekutor nepostupoval dle ust. § 55 odst. 3 exekučního řádu, když sám svým usnesením návrh povinné zamítnul, ačkoli k tomuto nebyl oprávněn, neboť rozhodování o návrhu na zastavení exekuce je vždy svěřeno do pravomoci exekučního soudu, nikoli soudního exekutora (ledaže by se zastavením exekuce souhlasil oprávněný - pak by exekuci mohl zastavit i sám soudní exekutor, taková situace ovšem nenastala). Tímto svým postupem tak soudní exekutor zatížil řízení procesní vadou, když o tomto návrhu rozhodl, aniž k tomu měl oprávnění. Součástí jednoho návrhu na zastavení exekuce byl i důvod k zastavení exekuce ve smyslu ust. § 268 odst. 1 písm. e) o.s.ř. Ačkoli soudní exekutor v odůvodnění odvoláním napadeného usnesení uvádí, že nevyjádří-li oprávněný s návrhem souhlas, bude tento předložen k rozhodnutí exekučnímu soudu, odvolatel má za to, že povinnou podaný návrh na zastavení exekuce nelze takto rozdělit, aby o něm částečně rozhodl sám soudní exekutor (i kdyby k tomu byl oprávněn), a částečně pak o návrhu rozhodoval exekuční soud. Současně pak právě tyto dva tvrzené důvody k zastavení exekuce spolu i souvisí. Konečně odvolatelka namítá, že postup soudního exekutora byl v rozporu s ust. § 55 odst. 7 exekučního řádu, postupem spočívajícím ve sloučení exekucí a vysloveným právním názorem o nemožnosti aplikace ust. § 55 odst. 7 exekučního řádu v důsledku sloučení těchto exekucí je nepřipustně obcházeno ust. § 55 odst. 7 exekučního řádu a úmysl zákonodárce k zastavování bezvýsledných exekucí. Současně pak v daném případě ničemu nebrání, aby bylo později zahájené exekuční řízení (sp. zn. 108 EX 03473/22) právě z tohoto důvodu buď vyloučeno k samostatnému řízení postupem ve smyslu ust. § 37 odst. 5 věty poslední exekučního řádu, případně aby byla exekuce zastavena jen částečně pro původně bezúspěšně vymáhanou povinnost v původním exekučním řízení na základě pověření exekučního soudu č. j. 16 EXE 6527/2014-11. Odvolatelka proto navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudnímu exekutorovi k dalšímu řízení, případně aby napadené usnesení změnil a exekuci zastavil.
4. V souladu s ustanovením § 52 odst. 1 exekučního řádu a § 254 odst. 8 o.s.ř. Krajský soud v Praze jako soud odvolací k projednání odvolání nenařizoval jednání.
5. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, subjektem oprávněným je podat, je přípustné, obsahuje zákonem předvídané náležitosti (§ 201, § 202, § 204 odst. 1 a § 205 o.s.ř.), přezkoumal napadené usnesení spolu s řízením, které jeho vydání předcházelo podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 o.s.ř. a dospěl k následujícím závěrům.
6. Ze spisu soudního exekutora vedeného pod sp. zn. 108 EX 09962/14 vyplývá, že dne 22. 9. 2014 podala oprávněná exekuční návrh k vymáhání pohledávky podle vykonatelného výkazu nedoplatků Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 20. 2. 2014, č. [REDAKCE], k uspokojení přednostní pohledávky oprávněné v celkové výši 113 022 Kč a Okresní soud v Mělníku dne 23. 10. 2014 pod č. j. 16 EXE 6527/2014-11 pověřil vedením exekuce soudního exekutora JUDr. Zdeňka Zítku, Exekutorský úřad Plzeň – město. Vyrozměnění o zahájení exekuce ze dne 21. 11. 2014, č. j. 108 EX 09962/14-17, a výzva ke splnění vymáhané povinnosti ze dne 21. 11. 2014, č. j. 108 EX 09962/14-18, byly povinné doručovány do vlastních rukou poštou na adresu [REDAKCE], kde dne 25. 11. 2014 nebyla zastížena, a proto jí byla zásilka uložena na poště k vyzvednutí. Povinná zásilku v úložní době nevyzvedla a zásilku nebylo možné vhodit do poštovní schránky, neboť dle sdělení pošty adresátka nemá schránku. Proto bylo na úřední desce dne 9. 12. 2014 vyvěšeno Sdělení pro vyvěšení na elektronické úřední desce podle § 49 odst. 4 o.s.ř. a dne 10. 1. 2015 bylo snato. Doložka provedení exekuce nastala ke dni 6. 1. 2015. Dne 24. 10. 2018 vydal soudní exekutor exekuční příkaz č. j. 108 EX 09962/14-056 srážkami ze mzdy povinné u zaměstnavatele [REDAKCE] spol. s r.o. a vymáhaná pohledávka byla 3. v pořadí. Dne 10. 8. 2022 podala oprávněná exekuční návrh k vymáhání pohledávky podle vykonatelného výkazu nedoplatků Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 23. 3. 2022, č. [REDAKCE], k uspokojení přednostní pohledávky oprávněné v celkové výši 159 341,35 Kč a Okresní soud v Mělníku dne 15. 9. 2022 pod č. j. 18 EXE 1662/2022-10 pověřil vedením exekuce

soudního exekutora JUDr. Zdeňka Zítka, Exekutorský úřad Plzeň – město. Vyrozumění o zahájení exekuce ze dne 22. 9. 2022, č. j. 108 EX 09962/14-151, a výzva ke splnění vymáhané povinnosti ze dne 22. 9. 2022, č. j. 108 EX 09962/14-152, byly povinné doručeny do datové schránky dne 22. 9. 2022 společně se sdělením soudního exekutora ze dne 22. 9. 2022, č. j. 108 EX 09962/14-153, že exekuční řízení vedená na základě pověření Okresního soudu v Mělníku ze dne 23. 10. 2014, č. j. 16 EXE 6527/2014-11, a ze dne 15. 9. 2022, č. j. 18 EXE 1662/2022-10, jsou podle § 37 odst. 3 exekučního řádu spojena a spojené exekuční řízení bude nadále vedeno pod sp. zn. 108 EX 09962/14. Dne 22. 9. 2022 vydal soudní exekutor exekuční příkaz č. j. 108 EX 09962/14-154 k provedení exekuce srážkami ze mzdy povinné u zaměstnavatele [REDAKCE] spol. s r.o. V exekuci nebylo vymoženo ničeho.

7. Dne 7. 3. 2023 podala povinná návrh na zastavení exekuce s tím, že je nemajetná a exekuce je od roku 2014 vedena bezúspěšně. Odkázala na § 268 odst. 1 písm. e) o.s.ř. a na § 55 odst. 7 a 8 exekučního řádu.
8. Podle sdělení soudního exekutora ze dne 26. 4. 2023 bylo vůči povinné soudním exekutorem JUDr. Zdeňkem Zítkou vedena rovněž exekuce pod sp. zn. 108 EX 6183/09 na základě pověření soudu č. j. 16 Nc 7738/2009-2. Tato exekuce byla soudním exekutorem zastavena, neboť zde byly splněny podmínky § 55 odst. 7 a násl. exekučního řádu.
9. Podle § 55 odst. 3 exekučního řádu podá-li účastník návrh na zastavení exekuce, exekutor do 15 dnů od doručení návrhu vyzve další účastníky exekuce, aby se vyjádřili, zda s návrhem souhlasí, a aby se v případě, kdy nesouhlasí s tvrzeními obsaženými v návrhu na zastavení, vyjádřili k návrhu a předložili listiny k prokázání svých tvrzení. Jestliže všichni účastníci se zastavením exekuce souhlasí, exekutor vyhoví návrhu na zastavení exekuce do 30 dnů od marného uplynutí lhůty k vyjádření nebo od doručení souhlasného vyjádření, nastalo-li dříve. Nevyhoví-li exekutor návrhu na zastavení exekuce, postoupí jej společně s exekučním spisem v uvedené lhůtě k rozhodnutí exekučnímu soudu.
10. Podle § 55 odst. 4 exekučního řádu o zastavení exekuce rozhodne exekutor i bez návrhu, souhlasí-li se zastavením oprávněný. Nesouhlasí-li oprávněný, požádá exekutor o zastavení exekuce soud,
11. Podle § 55 odst. 7 exekučního řádu nedošlo-li po dobu posledních 6 let počítaných po vyznačení doložky provedení exekuce ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a není-li exekucí postižena nemovitá věc, vyzve exekutor oprávněného, aby ve lhůtě 30 dnů sdělil, zda souhlasí se zastavením exekuce nebo, aby ve stejné lhůtě sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Jestliže oprávněný vyjádřil souhlas se zastavením exekuce nebo lhůta podle věty první uplynula marně, exekutor exekuci zastaví.
12. Podle § 55 odst. 8 exekučního řádu nesouhlasí-li oprávněný, který není zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce podle odstavce 9, se zastavením exekuce podle odstavce 7, vyzve ho exekutor ke složení zálohy na další vedení exekuce. Ve výzvě exekutor oprávněného poučí o možnosti podat návrh na zproštění od složení zálohy na další vedení exekuce podle odstavce 10, o postupu podle věty třetí a o postupu podle odstavce 10 věty poslední. Nepodal-li oprávněný návrh na zproštění od složení zálohy na náklady exekuce, je povinen složit zálohu do 30 dnů od doručení výzvy ke složení zálohy na náklady exekuce. Nesloží-li oprávněný zálohu na další vedení exekuce ve lhůtě podle věty třetí, exekutor exekuci zastaví. Výši zálohy na další vedení exekuce stanoví prováděcí právní předpis.
13. Podle § 55 odst. 10 exekučního řádu na návrh podaný do 10 dnů od doručení výzvy ke složení zálohy podle odstavce 8 oprávněnému může exekutor výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, rozhodnout, že oprávněný je zproštěn od složení zálohy na náklady exekuce, zejména odůvodňují-li to poměry oprávněného. K návrhu oprávněný připojí potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, které se podává na formuláři. O návrhu na zproštění od složení zálohy na náklady exekuce rozhodne exekutor do 10 dnů ode dne jeho doručení. Toto

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková

rozhodnutí musí být odůvodněno. K návrhu podanému později se nepřihlíží. Kdykoli za řízení může exekuční soud nebo exekutor i bez návrhu přiznané zproštění oprávněnému odejmout, jestliže se do skončení řízení ukáže, že poměry oprávněného osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Nebyl-li oprávněný od složení zálohy na náklady exekuce zproštěn rozhodnutím exekutora nebo bylo-li mu zproštění odňato, je povinen složit zálohu na náklady exekuce do 15 dnů od doručení rozhodnutí, jímž byl návrh na zproštění od složení zálohy na náklady exekuce odmítnut nebo zamítnut nebo jímž mu bylo přiznané zproštění odňato; jinak exekutor exekuci zastaví.

14. Podle § 55 odst. 11 exekučního řádu složením zálohy se lhůta podle odstavce 7 prodlužuje o další 3 roky. Prodloužit lhůtu podle věty první je možné nejvýše dvakrát. Po uplynutí lhůty podle odstavce 7 prodloužené o dobu podle věty první a druhé exekutor exekuci zastaví. Celková doba po vyznačení doložky provedení exekuce, po kterou nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti, nesmí v nepřerušeném trvání překročit po sobě následujících 12 let od vyznačení doložky provedení exekuce nebo posledního vymoženého plnění, nastalo-li později; do této lhůty se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 12. Dojde-li v rozhodné době k částečnému vymožení povinnosti, běží lhůta uvedená v odstavci 7 věty první znovu od počátku ode dne následujícího po dni, v němž naposledy došlo k částečnému vymožení povinnosti. Po dobu, po kterou trvá prodloužení exekuce, soud nerozhodne o zastavení exekuce pro nemajetnost a návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost zamítne. Jde-li o oprávněného podle odstavce 9, věty druhá až čtvrtá se nepoužijí.
15. Podle § 55 odst. 12 písm. b) exekučního řádu lhůta podle odstavců 7 a 11 neběží po dobu, po kterou probíhalo řízení o návrhu na zastavení exekuce, námitce podjatosti, návrhu na odklad, odvolání nebo jiném podání účastníka řízení či trval odklad exekuce části majetku, během něhož nelze exekuci provést.
16. Podle § 52 odst. 2 exekučního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, je exekutor oprávněn vykonat všechny úkony, které občanský soudní řád a další právní předpisy jinak svěřují při provedení výkonu rozhodnutí soudu, soudci, vykonavateli nebo jinému zaměstnanci soudu.
17. Podle § 35b odst. 1 písm. i) exekučního řádu doložka provedení exekuce je datum, kdy nastaly skutečnosti podle § 52 odst. 3 písm. a) až c).
18. Podle § 52 odst. 3 exekučního řádu právní mocí usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu se v exekučním řízení rozumí
 - a) uplynutí lhůty podle § 46 odst. 6,
 - b) právní moc rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce, pokud byl podaný ve lhůtě podle písmene a),
 - c) právní moc rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání.
19. Podle § 46 odst. 6 exekučního řádu exekutor zašle povinnému společně s vyzněním výzvy ke splnění vymáhané povinnosti, v níž vyčíslí vymáhaný nárok a zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného. Zároveň povinného poučí, že splní-li ve lhůtě 30 dnů od doručení této výzvy vymáhaný nárok a uhradí zálohu, vydá exekutor neprodleně příkaz k úhradě nákladů exekuce, a uvede informace týkající se postupu v exekučním řízení. Právní mocí příkazu k úhradě nákladů exekuce bude exekuce provedena. Splněním vymáhaného nároku a uhrazením zálohy zaniká zákaz podle § 44a odst. 1 a podle § 47 odst. 6. Jinak exekutor provede exekuci.
20. Podle § 37 odst. 5 exekučního řádu (ve znění zákona č. 396/2012 Sb. s účinností od 1. 1. 2013) další řízení zahájené oprávněným proti témuž povinnému u stejného exekutora dříve, než zanikne oprávnění exekutora k vedení předchozí exekuce, se spojuje s předchozí exekucí ke společnému řízení, a to ode dne podání návrhu. V zájmu hospodárnosti řízení může exekutor věc podle věty první vyloučit k samostatnému řízení.

21. Podle § 2 odst. 1 věta druhá exekučního řádu soudní exekutor je při výkonu exekuční činnosti vázaný jen Ústavou České republiky, zákony, jinými právními předpisy a rozhodnutími soudu vydanými v řízení o výkonu rozhodnutí a exekučním řízení.
22. Podle § 268 odst. 1 písm. e) o.s.ř. a § 52 odst. 1 exekučního řádu exekuce bude zastavena, jestliže její průběh ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů.
23. S ohledem na uplatněné odvolací námitky se odvolací soud nejprve zabýval tím, zda lze návrh povinné na zastavení exekuce ze dne 7. 3. 2023 „rozdělit“, tak jak to učinil soudní exekutor. V tomto návrhu na zastavení exekuce se povinná dovolávala dvou důvodů zastavení exekuce – jednak pro nemajetnost dle § 268 odst. 1 písm. e) o.s.ř. a dále pro dlouhodobou bezvýslednost dle § 55 odst. 7 a násl. exekučního řádu.
24. Z hlediska dosavadní praxe je zřejmé a nesporné, že o návrhu na zastavení exekuce pro nemajetnost dle § 268 odst. 1 písm. e) o.s.ř. rozhoduje soudní exekutor za podmínek daných § 55 odst. 3 exekučního řádu a pokud oprávněný se zastavením exekuce nesouhlasí, předloží exekutor návrh soudu, který o něm rozhodne. K tomu již exekutor učinil příslušné kroky (vyzval oprávněnou, zda s návrhem souhlasí). Avšak v případě, kdy se návrhem povinný domáhá zastavení exekuce pro dlouhodobou bezvýslednost dle § 55 odst. 7 a násl. exekučního řádu, se odvolací soud domnívá, že takový postup na místě není, neboť (nově přijatá) úprava v § 55 odst. 7 a násl. exekučního řádu je tzv. lex specialis ve vztahu k obecné úpravě procesního postupu při zastavení exekuce dle § 55 odst. 3 a 4 exekučního řádu. Jedná se o úpravou komplexní co do důvodu zastavení exekuce i procesního postupu exekutora při posuzování nastalých podmínek zastavení, a proto vylučuje (obecný) postup při rozhodování o návrzích na zastavení exekuce podaných z jiného důvodu. Aplikace obecné úpravy v § 55 odst. 3 exekučního řádu je podle názoru odvolacího soudu jednoznačně vyloučena už tím, že nová úprava (viz § 55 odst. 8) spojuje s nesouhlasem oprávněného se zastavením exekuce to, že je soudní exekutor vyzve oprávněného ke složení zálohy a nikoliv to, že o zastavení rozhoduje exekuční soud (viz § 55 odst. 3 věta poslední a § 55 odst. 4 věta druhá exekučního řádu).
25. Z (shora podtržených částí) ustanovení § 55 odst. 7 a násl. exekučního řádu navíc plyne, že jednotlivé úkony při posuzování podmínek dlouhodobé bezvýslednosti činí výhradně jen soudní exekutor. Ten také (na rozdíl od soudu) může návrhu povinného vyhovět tím, že zahájí postup podle § 55 odst. 7 exekučního řádu a zašle oprávněnému příslušné výzvy (zda souhlasí se zastavením a ke složení zálohy) a pak podle reakce oprávněného může exekuci zastavit či v ní dále pokračovat, bude-li záloha zaplacená, případně může posuzovat návrh oprávněného na zproštění od složení zálohy. Podle § 52 odst. 2 exekučního řádu a z něho plynoucí teorie, kterou bezvýhradně přejala praxe, exekuční soud rozhoduje v exekuci vždy jen tehdy, když to zákon výslovně upravuje. Exekučnímu soudu (I. stupně) kompetence k posuzování podmínek a provádění úkonů dle § 55 odst. 7 a násl. svěřena výslovně není. Ostatně z přijaté úpravy se ani nenabízí řešení, jak by měl exekuční soud postupovat, když dá za pravdu povinnému a dojde k závěru, že příslušná (6 letá) doba bezvýslednosti již uplynula. Sám totiž úkony spojené se zaplacením zálohy učinit nemůže a dříve, než oprávněnému marně uplyne lhůta k zaplacení zálohy na základě exekutorem zaslané výzvy, nenastanou podmínky pro zastavení exekuce. Exekuční soud I. stupně pak (podle § 2 odst. 1 věta druhá exekučního řádu a contrario) v exekučním řízení nemůže soudnímu exekutorovi ukládat závaznými pokyny, jak má v exekuci postupovat (s výjimkou závazného pokynu k vyřízení exekučního návrhu dle § 43a odst. 6 exekučního řádu) a nemůže mu tedy uložit, aby oprávněného vyzval k zaplacení zálohy. Exekuční soud by tedy musel návrh povinného, který se dovolává uplynutí doby dle § 55 odst. 7 exekučního řádu, v zásadě vždy zamítnout, a to buď proto, že 6 letá doba ještě neuplynula nebo proto, že sice již uplynula, ale oprávněný nebyl vyzván k zaplacení zálohy. To vše svědčí pro to, že o návrhu povinného, který se dovolává aplikace § 55 odst. 7 a násl. exekučního řádu rozhoduje soudní exekutor (i zamítavým výrokem, když dojde k závěru, že podmínky nenastaly). Ochrana účastníků řízení je pak dána v rámci odvolacího řízení, když odvolací soud může (na rozdíl od exekučního soudu I. stupně) v rámci závazného pokynu ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková

zrušovacím rozhodnutí uložit soudnímu exekutorovi provedení určitých procesních úkonů (zejména vyzvat oprávněného).

26. Odvolací soud také konstatuje, že při posuzování obou uvedených důvodů pro zastavení exekuce je třeba tvrdit, prokazovat a hodnotit zcela rozdílné skutečnosti. Při zastavení pro nemajetnost povinného se posuzuje nejenom dosavadní průběh exekuce, ale zejména celková majetková situace povinného v minulosti i v současnosti a posuzují se též perspektivy jeho majetkových poměrů do budoucna. Naopak při posuzování podmínek tzv. dlouhodobé bezvýslednosti a marného uplynutí příslušné doby se vychází jen z dosavadního průběhu konkrétní exekuce.
27. Z výše uvedeného plyne, že v jednom písemném podání ze dne 7. 3. 2023 byly povinnou učiněny procesní úkony, které se ke spojení nehodí, neboť o nich rozhodují různé procesní subjekty a soudní exekutor postupoval v zásadě správně, když tu část podání, kterou mu příslušelo posoudit a rozhodnout, sám vyřídil a ve zbytku (po nesouhlasu oprávněné) podání předloží k rozhodnutí exekučnímu soudu. To, že posoudil jen část podaného návrhu ze dne 7. 3. 2023 (a nerozhodl tak o celém návrhu) však opomněl vyjádřit ve výroku rozhodnutí.
28. Pokud se jedná o věcný důvod zamítnutí návrhu povinné na zastavení exekuce, je třeba vysvětlit, že probíhající exekuční řízení zahájená po 1. 1. 2013 se ze zákona okamžikem podání dalšího exekučního návrhu u stejného exekutora mezi týmiž účastníky spojují ke společnému řízení. V této exekuci je tak vedeno jedno exekuční řízení ohledně návrhů z roku 2014 a z roku 2022. (Na řízení zahájené v roce 2009 úprava § 37 odst. 5 exekučního řádu nedopadá, a proto byla soudním exekutorem tato exekuce zastavena pro naplnění podmínek dle § 55 odst. 7 a násl. exekučního řádu.)
29. Doložka provedení exekuce je podle § 35b odst. 1 písm. i) a § 52 odst. 3 písm. a) exekučního řádu datum následující poté, kdy marně uplynula 30 denní lhůta pro dobrovolné plnění dle § 46 odst. 6 exekučního řádu, která povinné běží od doručení vyzvání o zahájení exekuce a výzvy k dobrovolnému plnění. Teprve po uplynutí doložky provedení exekuce může soudní exekutor exekuci provést a vymoci na povinném a vyplatit oprávněnému vymáhané plnění. Vyrozumění o zahájení exekuce i výzvu k dobrovolnému plnění musí soudní exekutor zaslat vždy ke každému (dalšímu) exekučnímu návrhu, i když je tento návrh vyřizován ve společném řízení, protože před doložkou provedení exekuce vztahující se k novému návrhu nemůže vymoci pohledávku požadovanou novým návrhem. Ve společném exekučním řízení je tak více doložek provedení exekuce (zde dvě) vztahující se k jednotlivým podaným návrhům.
30. Důsledek spojení exekucí podle § 37 odst. 5 exekučního řádu nebyl u nové úpravy zastavování exekucí pro dlouhodobou bezvýslednost dle § 55 odst. 7 a násl. přijaté zákonem č. 286/2021 Sb. vyloučen. U zastavování dlouhodobě bezvýsledných exekucí zákonodárce důsledky spojování exekucí neupozadil a tuto otázku v úpravě § 55 odst. 7 a násl. výslovně neřešil (ačkoliv stejná novela v čl. IV. bodu 18 věty poslední zákona č. 286/2021 Sb. výslovně stanovila, že se na řízení spojená ke společnému řízení hledí, jako by ke spojení řízení ke společnému řízení nedošlo a tak při zastavování tzv. bagatelních exekucí se jednotlivé ze zákona spojené návrhy posuzovaly samostatně). Skutečnost, že zákonodárce tuto otázku výslovně neřešil, nelze jednoduše popřít tím (jak uvádí povinná), že úmyslem zákonodárce bylo zastavování dlouhodobě bezvýsledných exekucí a výklad právní úpravy přijatý exekutorem tento úmysl obchází. Bylo jen na zákonodárci, zda a jak tuto otázku upraví, neučinil-li tak, nelze z toho dovozovat, že se úprava spojování exekučních řízení neuplatní.
31. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že příslušná 6 letá doba uplynula po datu první doložky provedení exekuce, po datu druhé však nikoliv. Podle odvolacího soudu tím ale nebyla naplněna podmínka daná § 55 odst. 7 věta první exekučního řádu, protože příslušná doba musí uplynout od poslední doložky provedení exekuce (resp. podmínka není naplněna, když příslušná doba neuplyne poté, kdy v exekuci nastaly všechny doložky). Tento výklad právní úpravy zajišťuje ochranu

oprávněného zvláště v případech, kdy ve spojených řízeních povinný dluží oprávněnému stále další pohledávky a je vůči němu opakovaně nespolehlivým dlužníkem.

32. Podle odvolacího soudu tento výklad také nejlépe koresponduje se základní zásadou exekučního práva, že přiznané právo má být vynuceno, nebylo-li splněno dobrovolně. Je-li zde vykonatelný exekuční titul, exekuce má být zásadně provedena. Její zastavení je na místě jen tam, kde je k tomu dán výslovný zákonný důvod, přičemž důvody pro zastavení exekuce musí být vždy vykládány restriktivně, protože oprávněný má zásadně právo, aby jeho přiznaný nárok byl na povinném vynucen.
33. Obecně lze závěrem říci, že ustanovením § 55 odst. 7 a 11 exekučního řádu byla vlastně stanovena doba, po kterou je akceptovatelné vést exekuci marně. Jednoznačně tím byla zvrácena dosavadní tendence vést exekuce proti povinným „navždy“. Na druhou stranu stanovená doba vedení marné exekuce 6 let bez finančního přispění oprávněného (s možností prodloužení až o dalších 6 let po zaplacení zálohy) směřuje nejenom k ochraně povinného, ale stala se i legitimním očekáváním oprávněného. Ten od přijetí této úpravy může spoléhat na to, že jeho exekuce nebude (není-li zde jiný důvod) zastavena dříve, než uplyne marně 6 letá doba od vymáhání všech jeho nároků vymáhaných ve společném řízení.
34. Pokud povinná uvádí, že soudní exekutor může jednotlivé návrhy vyloučit k samostatnému projednání, pak je třeba uvést, že zákon toto oprávnění nedává exekutorovi neomezeně. Důvodem pro vyloučení návrhu k samostatnému projednání může být jen hospodárnost řízení, tedy stav, kdy by u obou návrhů bylo třeba provádět jiné procesní postupy při vymáhání pohledávky. To v projednávané věci nenastalo.
35. Odvolací soud tedy dospěl k závěru, že je namístě postup podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. a výrok usnesení soudního exekutora změnil tak, že je z něj patrné, že rozhodnutí se vztahuje jen k části projednávaného podání ze dne 7. 3. 2023.
36. Odvolací soud dále poukazuje na to, že řízením o návrhu na zastavení exekuce se dle § 55 odst. 12 písm. b) exekučního řádu uvedená 6 letá (i celková 12 letá) doba prodlužuje, resp. neběží.
37. O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud nerozhodoval, neboť v souladu s ustanovením § 87 a § 88 exekučního řádu náklady exekuce a náklady oprávněné vymůže exekutor na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **dovolání** do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudu I. stupně, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o.s.ř.

Praha 15. května 2023

JUDr. Martina Kasíková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková